

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: Fogynak a villamosok

Forrás: Bpesti hírlap

Bp.

(Hely)

1915. IX. 25.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385.85.

Hely

Idő

"1915."

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házinymda 1915.

— (Fogynak a villamosok.) Tudja az Isten, mi van ezzel a szép tündérvárossal, ezzel a muzsikával bélelt Budapesttel. Elfogy belőle minden, mint a mulatós fiu bugyellárisából a bankó. Először a férfiak fogytak el, elmentek, elvitte őket a háboru, mint a szél a füstöt. Aztán a liszt fogyott el, majd a hus, meg a cukor. Végül a kofák is el-elmaradoztak, most, hogy a tél kezd zörgetni az ablakokat, elfogyott a szén s hogy tökéletesebb legyen az emberi gyönyörűség, fogy a villamos is. Női kalauzokkal patlog az ingerült utas, a váltóigazítók buskomorságba esnek, olyan ritkán akad dolguk. Napközben a fővonalakon még csak el lehet dőcögni tízperces várakozással, de ha kilenc órát mutat a városi óra, ácsoroghat az ember félóráig is, míg végre előcsörömpöl egy villamos. Fölszállani azonban nem lehet. A derék közlekedő eszköz fölszedi addig az utca közönségét és vadul vágatva rohan tovább. A megállóknál kis hadsereg. Némelyik félórája várja a kocsit. Ha fölparázlik lámpaszeme, már elkezdődik a stratégiai felvonulás. A megálló tábla előtt csendes harc fejlődik. Mindenki pontosan ott akar állást foglalni, a hol a tábla van. A kocsi előkerül. A vezető ismerve a szokásokat, jóval a táblán túl állítja meg a zsufolt kocsit. Örült iram. Az emberek egymás hátán törtetnek a felszálló felé. Még mielőtt egyetlen egy is fölszállhatott volna, a kajánlelkű kalauz megpötytyenti a csengőt, mire a villamos, mint a futó muszka lovasság, rohanni kezd. Átokbombák szállanak nyomába s a lemaradt emberek szidják még azt is, a ki kitalálta ezt az eszközt.

— Ennél még a propeller is jobb, mondogatják, mások, a vérmesebbek még a siklót is fölébe

teszik. Mert az legalább nyomban megindul, ha egy kegyelmes ur száll rá. Mig így zognak, morognak, csengelve csörömpölve vágat elő egy újabb villamos. A csoport fölujjong:

— Üres, üres!

Valóban az. De a kalauz nem csenget, a kocsi mégis elszalad. A nélkül, hogy fölvetett volna valakit. Az oldalán egy piros betűs tábla vigyorog, mely ezt mondja: *Különvonat*. A várakozók üvöltöni kezdenek, mint a feketelábu indián törzs. Az elkeseredés a legnagyobb fokra hág. Egy váltóállító fiu kedélyeskedik:

— Jobb lesz, ha gyalog mennek haza . . .

Egy mérges ur nyakon akarja ütni, de a fiu elszalad.

E közben megérkezik egy másik kocsi. Taszítgálás, lökdösés, hárman fölverekszik magukat, a többi lemarad. És a muzsika kezdődik elülről . . .